

Vragen vergaderstukken gemeenteraad Ridderkerk

Verordening Jeugdhulp Ridderkerk

Algemene informatie

- Vragensteller: Cora van Vliet, Echt voor Ridderkerk
- Vergaderdatum: 4 september 2025
- Portefeuillehouder: E.M. Piena
- Datum vraag: 1 oktober 2025
- Datum antwoord: 2 oktober 2025

Vragen en antwoorden

Vraag 1

Naar aanleiding van hoofdstuk 3 – Toeleiding hebben wij de volgende vragen:

- a. Waarom mag de jeugdhulpaanbieder uiteindelijk bepalen, ook als een specialist iets anders adviseert?
- b. Hoe zorgen we dat iedereen op gelijke manier toegang krijgt tot hulp?
- c. Via welke praktische kanalen kunnen jeugdigen en hun ouders met hun hulpvraag terecht bij het college? Daarover staat niets in de verordening te lezen.
- d. Welk vangnet is er voor de aanvragers in de tijd tussen aanvraag en reactie van het college uiterlijk binnen 10 weken na ontvangst van de aanvraag?

Antwoord 1

- 1a. De jeugdhulpaanbieder bepaalt uiteindelijk of de inzet van jeugdhulp nodig is, omdat hij de specialistische kennis heeft over de beschikbare hulp, de capaciteit en de passende methoden voor de specifieke situatie van de jeugdige. Adviezen van huisartsen, medisch specialisten of jeugdartsen worden altijd meegenomen, maar de aanbieder moet beoordelen wat daadwerkelijk passend en uitvoerbaar is binnen het kader van de Jeugdwet en de gemeentelijke afspraken.
- 1b. Iedere inwoner van Ridderkerk kan een aanvraag voor jeugdhulp indienen. Elke aanvraag wordt in behandeling genomen en zorgvuldig onderzocht, zodat alle inwoners op een gelijke en eerlijke manier toegang hebben tot de benodigde ondersteuning.
- 1c. Jeugdigen en hun ouder(s) kunnen met hun hulpvraag terecht bij het college via het wijkteam, de gemeentelijke balie, telefonisch contact of de website van de gemeente. Deze kanalen zorgen voor laagdrempelige toegang tot jeugdhulp en ondersteuning.

1d. Er is geen formeel vangnet voor aanvragers in de periode tussen aanvraag en de reactie van het college. Wel worden alle aanvragen getrieerd en beoordeeld op urgentie. Als uit deze triage blijkt dat de hulpvraag urgent is, wordt er direct passende ondersteuning opgestart, zodat een hulpvraag niet verder escaleert.

Vraag 2

Naar aanleiding van hoofdstuk 4 – Onderzoek en besluitvorming de volgende vragen:

- a. Waarom is er geen makkelijke manier voor een second opinion?
- b. Hoe voorkomen we dat gezinnen lang moeten wachten door bezwaarprocedures?
- c. In hoeverre wordt er rekening gehouden met de caseload en de daaraan gekoppelde wachttijden voor de aanvragers?

Antwoord 2

2a/b:

Het wijkteam voert, in opdracht van het college, altijd een zorgvuldig onderzoek uit waarbij de jeugdige en ouder(s) actief worden betrokken. Dit zorgt ervoor dat de beschikking zo passend mogelijk is. Als de jeugdige of ouder(s) toch niet eens zijn met de uitkomst, krijgen zij eerst de mogelijkheid om opmerkingen of aanvullingen op het onderzoeksrapport te geven. Vervolgens blijft de mogelijkheid bestaan om formeel bezwaar in te dienen.

2c:

Het college monitort de werkdruk en wachttijden via caseloadgesprekken met medewerkers. Zo wordt in beeld gebracht hoe de caseload verdeeld is en waar nodig kan bijsturing plaatsvinden.

Vraag 3

Naar aanleiding van Hoofdstuk 5 – Eigen kracht de volgende vraag: Hoe ver mag de gemeente gaan in wat ouders zelf moeten doen?

Antwoord 3

De gemeente kijkt, conform de Jeugdwet, eerst naar wat ouders, jeugdigen en hun netwerk zelf kunnen bijdragen. Er zijn geen aanvullende kaders; per hulpvraag wordt beoordeeld welke eigen mogelijkheden inzetbaar zijn. Als deze ontoereikend blijken, zet de gemeente passende jeugdhulp in.

Vraag 4

Naar aanleiding van hoofdstuk 6 – Vervoer de volgende vragen:

- a. Hoe houden we rekening met ouders die overbelast zijn of geen netwerk hebben?
- b. Hoe zorgen we dat strengere regels niet oneerlijk uitpakken?

Antwoord 4

- 4a. Bij de beoordeling van een vervoersvraag wordt altijd gekeken naar de individuele situatie van het gezin. Als ouders overbelast zijn of geen netwerk hebben om vervoer te organiseren, kan het college een passende vervoersvoorziening toekennen. Daarbij wordt in overleg met de ouders bepaald welke vorm van vervoer het meest passend is, bijvoorbeeld OV-vergoeding met begeleiding, kilometervergoeding of aangepast vervoer.
- 4b. De verordening is zo ingericht dat maatwerk mogelijk blijft. Er wordt steeds per situatie gekeken naar leeftijd, ontwikkelingsniveau, mogelijkheden van het gezin en alternatieve voorzieningen. Op die manier voorkomen we dat de regels oneerlijk uitpakken, en kan het college in bijzondere gevallen afwijken als dat nodig is om passende hulp te waarborgen.

Vraag 5

Naar aanleiding van hoofdstuk 7 – PGB de volgende vragen:

- a. Hoe houden we rekening met ouders die overbelast zijn of geen netwerk hebben?
- b. Hoe zorgen we dat strengere regels niet oneerlijk uitpakken?
- c. Wat zijn de criteria voor toekenning PGB bij verblijf in het buitenland en welke controle is er aangaande de duur en rechtmatigheid?

Antwoord 5

- 5a. Bij de beoordeling van een pgb kijkt het college altijd naar de individuele situatie. Als ouders overbelast zijn of geen netwerk hebben, kan iemand uit het netwerk of een wettelijk vertegenwoordiger als budgetbeheerder optreden. Daarbij geldt dat beheer en uitvoering in principe gescheiden zijn, zodat de kwaliteit en continuïteit van de hulp gewaarborgd blijven. Indien nodig kan ook worden gekozen voor zorg in natura.
- 5b. De regels zijn bedoeld om kwaliteit en rechtmatige besteding van het pgb te waarborgen, maar worden altijd toegepast met oog voor de persoonlijke omstandigheden. Er wordt maatwerk geleverd: het college beoordeelt per situatie of de motivering, pgb-vaardigheid en waarborging van kwaliteit voldoende zijn. Daarmee wordt voorkomen dat de regels oneerlijk uitpakken voor gezinnen die wel ondersteuning nodig hebben.
- 5c. Een pgb kan uitsluitend met voorafgaande schriftelijke toestemming van het college tijdelijk in een andere EU-lidstaat worden ingezet. Voorwaarden zijn onder meer dat de jeugdige hoofdverblijf in Ridderkerk behoudt, het gaat om een tijdelijk verblijf van maximaal vier weken per jaar, en alleen zorgkosten (geen reis- of verblijfskosten) worden vergoed. Controle vindt plaats via de verantwoording van het pgb en de beoordeling van de ingezette zorg door het college.

Vraag 6

Naar aanleiding van hoofdstuk 8 – Opschorting en terugvordering de volgende vraag: Hoe voorkomen we dat gezinnen die hun best doen toch in de problemen komen door strikte termijnen of wachttijden?

Antwoord 6

Wij begrijpen de zorg dat gezinnen die hun uiterste best doen, toch in de knel zouden kunnen komen door de termijnen die in de verordening zijn opgenomen. Het college past deze bepalingen met zorg en maatwerk toe. Er wordt zorgvuldig onderzocht wat de reden is wanneer een termijn niet gehaald wordt of wanneer gebruik van een voorziening later op gang komt. Als blijkt dat dit buiten de invloed van het gezin ligt, door overmacht, dan wordt daar rekening mee gehouden.

Op die manier waarborgen wij dat gezinnen die te goeder trouw handelen niet onterecht in de problemen komen, terwijl de bepalingen in de verordening wel de noodzakelijke juridische basis bieden om misbruik en oneigenlijk gebruik tegen te gaan.

Vraag 7

Naar aanleiding van hoofdstuk 9 – Afstemming met andere voorzieningen de volgende vraag: Hoe voorkomen we dat jeugdhulp te snel wordt afgewezen omdat er “iets anders” zou zijn, terwijl dat nog niet geregeld is?

Antwoord 7

Het college doet altijd zorgvuldig onderzoek naar de juiste vorm van jeugdhulp. Als uit dit onderzoek blijkt dat de Jeugdwet niet passend is, worden de jeugdige en het gezin doorverwezen naar het juiste loket of de juiste voorziening. Gezinnen kunnen actief worden begeleid bij het aanvragen van passende zorg, ook bij de overgang naar hulp na het 18e levensjaar. Het belang van de jeugdige staat altijd voorop.

Vraag 8

Naar aanleiding van hoofdstuk 10 – Prijs en kwaliteit de volgende vraag: Hoe zorgen we dat een ‘reële prijs’ ook echt genoeg is om goede zorg en goede arbeidsvoorwaarden te garanderen?

Antwoord 8

Het college zorgt ervoor dat de prijs voor jeugdhulp voldoende is voor kwalitatieve zorg en goede arbeidsvoorwaarden. Daarbij wordt verwezen naar de AMvB reële prijzen Jeugdwet, die aanbieders verplicht hun kostprijs transparant te onderbouwen, inclusief personeelskosten en cao-afspraken. Het college monitort periodiek of de prijzen nog toereikend zijn en kan deze bijstellen, zodat kwaliteit van zorg en goede arbeidsvoorwaarden geborgd blijven.

Vraag 9

Naar aanleiding van hoofdstuk 11 – Klachten en inspraak de volgende vraag: Hoe wordt er echt iets gedaan met signalen uit klachten of de Burgeradviesraad?

Antwoord 9

Signaleringen uit klachten en van de Burgeradviesraad worden structureel opgevolgd om de kwaliteit van de jeugdhulp te verbeteren. Klachten van jeugdigen, ouders en wettelijke vertegenwoordigers worden geregistreerd en beoordeeld middels de Klachtenregeling Sociaal Domein en waar nodig leidt dit tot concrete verbetermaatregelen. Ook adviezen en signalen van de Burgeradviesraad worden meegenomen in beleidsontwikkeling. Zo dragen alle binnenkomende signalen bij aan een continue kwaliteitsverbetering van de jeugdhulp.

Vraag 10

Naar aanleiding van hoofdstuk 12 – Slot- en overgangsbepalingen de volgende vraag: Hoe zorgen we dat de raad grip houdt als het college zelf nieuwe regels mag maken?

Antwoord 10

Op grond van de Jeugdwet mag het college nadere regels stellen over de uitvoering van individuele voorzieningen. De raad houdt grip op deze regels omdat het college ze altijd via een Raadsinformatiebrief aanlevert. Zo blijft de raad geïnformeerd en kan hij toezicht houden op de uitvoering en eventuele gevolgen van deze regels.